

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/89/EU

af 16. november 2011

om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ⁽³⁾ giver de kompetente myndigheder i den finansielle sektor en række supplerende beføjelser og værktøjer med henblik på tilsyn med koncerner bestående af mange regulerede enheder, der er aktive inden for forskellige sektorer af de finansielle markeder. Sådanne koncerner (finansielle konglomerater) er udsat for risici (koncernrisici), der omfatter risikoen for afsmitning, hvor risici spredes fra den ene ende af koncernen til den anden, risikokonzentration, hvor den samme type risiko konkretiseres forskellige steder i koncernen på samme tid, kompleksiteten ved at forvalte mange forskellige juridiske enheder, potentielle interessekonflikter samt problemet med at forsyne alle de regulerede enheder i det finansielle konglomerat med den nødvendige lovpligtige kapital, hvilket forhindrer, at den

samme kapital anvendes flere gange. Finansielle konglomerater bør derfor ud over tilsynet på individuelt, konsolideret eller koncerngrundlag være underlagt supplerende tilsyn, uden at dette medfører overlappning eller påvirker koncernen, og dette uanset koncernens juridiske struktur.

- (2) Der bør sikres sammenhæng mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF på den ene side og Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽⁴⁾, og 92/49/EØF ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF ⁽⁶⁾, 2002/83/EF ⁽⁷⁾, 2004/39/EF ⁽⁸⁾, 2005/68/EF ⁽⁹⁾, 2006/48/EF ⁽¹⁰⁾, 2006/49/EF ⁽¹¹⁾, 2009/65/EF ⁽¹²⁾, 2009/138/EF ⁽¹³⁾ og 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ på den anden side for at sikre passende supplerende tilsyn med forsikrings- og bankkoncerner, herunder dem, som er en del af en blandet finansiell holdingstruktur.

⁽⁴⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EUT L 228 af 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltning af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 62 af 26.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.

⁽³⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

- (3) Finansielle konglomerater i Unionen bør identificeres ud fra, i hvilket omfang de er udsat for koncernrisici, baseret på fælles retningslinjer, der udstedes af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, (EIOPA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾, (ESMA), i henhold til artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 efter samarbejde i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg). Det er ligeledes vigtigt, at kravene vedrørende dispensation for anvendelsen af supplerende tilsyn anvendes på basis af en risikovurdering i henhold til disse retningslinjer. Dette har særlig stor betydning i tilfælde af større, internationalt aktive finansielle konglomerater.
- (4) Det er kun muligt at foretage omfattende og passende overvågning af koncernrisici i store, komplekse og internationalt aktive finansielle konglomerater samt tilsyn med disse koncerners kapitalstrategier på koncernplan, når de kompetente myndigheder indsamler tilsynsoplysninger og planlægger tilsynsforanstaltninger ud over deres nationale beføjelser. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder koordinerer det supplerende tilsyn med internationalt aktive finansielle konglomerater mellem de kompetente myndigheder, der anses for de mest hensigtsmæssige til at udføre supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat. Det forhold, at direktiv 2002/87/EF er en supplerende retsakt, bør afspejle sig i tilsynskollegiet af relevante kompetente myndigheder for et finansielt konglomerat, og dette tilsynskollegium bør som sådan ikke overlappe eller erstatte, men bør snarere tilføre en øget værdi til eksisterende tilsynskollegier for finansielle konglomeraters bankundergruppe og forsikringsundergruppe. Der bør kun oprettes et tilsynskollegium for et finansielt konglomerat, hvis der ikke eksisterer et sektorielt kollegium fra hverken bank- eller forsikringssektoren.
- (5) For at sikre et passende reguleringsmæssigt tilsyn er det nødvendigt, at den juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer af banker, forsikringselskaber og finansielle konglomerater med grænseoverskridende aktiviteter, overvåges af henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA (samlet benævnt »ESA'erne«) og Det Fælles Udvalg, og at der stilles oplysninger til rådighed for de relevante kompetente myndigheder.
- (6) For at sikre et effektivt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, navnlig når et af dets datterselskabers hovedsæde er i et tredjeland, bør dette direktiv omfatte enhver virksomhed, navnlig ethvert kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen.
- (7) Det supplerende tilsyn med store, komplekse internationalt aktive finansielle konglomerater kræver koordination i hele Unionen for således at bidrage til stabilitet på det indre marked for finansielle tjenester. Det er til dette formål nødvendigt, at de kompetente myndigheder er enige om fremgangsmåderne for tilsyn, der skal udføres med disse finansielle konglomerater. ESA'erne bør i overensstemmelse med artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 gennem Det Fælles Udvalg udstede fælles retningslinjer for disse fælles fremgangsmåder for således at sikre et omfattende system af tilsynsværktøjer og -beføjelser, der kan anvendes i bank-, forsikrings- og værdipapirdirektiver og direktiver om finansielle konglomerater. De retningslinjer, der udstedes i henhold til direktiv 2002/87/EF, skal afspejle det forhold, at direktivet er en supplerende retsakt på tilsynsområdet, og supplere det sektorspecifikke tilsyn som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU.
- (8) Der er et reelt behov for at overvåge og kontrollere potentielle koncernrisici, der truer finansielle konglomerater, og som skyldes kapitalinteresser i andre virksomheder. I de tilfælde, hvor de specifikke tilsynsbeføjelser i medfør af direktiv 2002/87/EF viser sig at være utilstrækkelige, bør tilsynssamfundet udvikle alternative metoder til at håndtere og på passende vis tage hensyn til disse risici, idet dette arbejde bør udføres af ESA'er gennem Det Fælles Udvalg. Hvis en kapitalinteresse er det eneste element til identifikation af et finansielt konglomerat, bør de tilsynsførende have mulighed for at vurdere, hvorvidt koncernen er udsat for koncernrisici og i givet fald dispensere fra behovet for supplerende tilsyn.
- (9) De tilsynsførende har for så vidt angår visse koncernstrukturer været uden beføjelser i forbindelse med den nuværende krise, fordi de ordninger, de relevante direktiver gav mulighed for, har tvunget dem til at vælge enten sektorspecifik eller supplerende tilsyn. Der bør foretages en fuldstændig revision af direktiv 2002/87/EF inden for rammerne af G20-arbejdet om finansielle konglomerater, men de nødvendige tilsynsbeføjelser bør tilvejebringes hurtigst muligt.
- (10) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningen i direktiv 2002/87/EF og direktiv 98/78/EF. Direktiv 98/78/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

For at sikre rettidigt og sammenhængende tilsyn bør direktiv 98/78/EF ændres uanset den snarlige anvendelse af direktiv 2009/138/EF, som bør ændres på samme måde.

- (11) Mens der jævnligt bør gennemføres stresstest for bankundergrupper og forsikringsundergrupper, er det op til koordinatoren udnævnt i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, at træffe beslutninger om hensigtsmæssigheden, parametrene og tidsplanen for en stresstest for det enkelte finansielle konglomerat som helhed. For EU-dækkende stresstest, udført af ESA'erne i en sektorspecifik kontekst, bør det være Det Fælles Udvalgs rolle at sikre, at sådanne stresstest optræder på en ensartet måde på tværs af sektorerne. Af disse årsager bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være i stand til at udvikle supplerende parametre for EU-dækkende stresstest, der kan opfange de særlige grupperisici, der typisk optræder i finansielle konglomerater, ligesom det bør kunne offentliggøre resultaterne af disse test, hvor dette er tilladt i henhold til sektorlovgivningen. Der bør tages hensyn til erfaringer fra tidligere EU-dækkende stresstest. F.eks. bør stresstest tage hensyn til de finansielle konglomeraters likviditets- og solvensrisici.
- (12) Kommissionen bør videreudvikle et sammenhængende og omfattende system for tilsyn med finansielle konglomerater. Den kommende fuldstændige revision af direktiv 2002/87/EF bør omfatte ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er («special purpose vehicles»), og bør udvikle en risikobaseret model for anvendelse af de dispensationer, tilsynsmyndighederne kan anvende i afgørelsen af, hvad der er et finansielt konglomerat, samtidig med at anvendelsen af sådanne dispensationer begrænses. Med hensyn til de sektorspecifikke direktiver bør revisionen også tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhørighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare. Sådanne konglomerater bør identificeres i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Kommissionen bør overveje at foreslå lovgivningsmæssige tiltag på dette område.
- (13) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF og direktiv 2006/48/EF. Direktiv 2006/48/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber.
- (14) Genetableringen af beføjelser på blandede finansielle holdingselskabers niveau betyder, at visse bestemmelser fra direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF eller 2009/138/EF finder anvendelse samtidig på dette

niveau. Disse bestemmelser kan være indbyrdes ækvivalente, navnlig for så vidt angår de kvalitative elementer i tilsynsprocessen. Eksempelvis opstilles der identiske krav til egnet og hæderlighed i forbindelse med administrationen af holdingselskaber i direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF. For at undgå overlappning mellem disse bestemmelser og for at sikre effektiviteten af tilsynet på topniveau bør de tilsynsførende have mulighed for kun at anvende en specifik bestemmelse én gang og samtidig efterleve den ækvivalente bestemmelse i alle andre gældende direktiver. Når bestemmelser ikke er affattet på samme måde, bør de anses for at være ækvivalente, hvis de ligner hinanden i substansen, navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn. I forbindelse med vurderingen af ækvivalens bør de tilsynsførende i et kollegiums regi undersøge, for så vidt angår hvert enkelt direktiv, om anvendelsesområdet dækker og om målsætningerne er opfyldt, uden at tilsynsstandarderne forringes. Vurderinger af ækvivalens bør kunne udvikle sig i forbindelse med ændringer i tilsynsregler og –praksis. Ækvivalensvurderinger bør derfor foregå som en åben proces i løbende udvikling. Denne proces bør give mulighed for forskellige løsninger i det enkelte tilfælde, således at der tages hensyn til alle relevante karakteristika i en bestemt koncern. For at sikre sammenhæng mellem tilsynsreglerne for en bestemt koncern og lige vilkår for alle finansielle konglomerater i Unionen er samarbejde mellem tilsynsmyndighederne nødvendigt. ESA'er bør i den forbindelse gennem Det Fælles Udvalg udarbejde retningslinjer med sigte på at sikre overensstemmelse mellem vurderinger af ækvivalens og arbejde i retning af at fastsætte bindende tekniske standarder.

- (15) For at forbedre det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår tekniske tilpasninger af direktiv 2002/87/EF for så vidt angår definitioner, tilpasning af terminologien og beregningsmetoderne i nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (16) Målet for dette direktiv, nemlig en forbedring af det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (17) Direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Litra j) affattes således:

- »j) »Blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.«

b) Følgende litra tilføjes:

- »m) »Blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, skal underkastes supplerende tilsyn som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt i artikel 6, 8 og 10.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Anvendelsesomfang for så vidt angår blandede finansielle holdingselskaber

1. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en ækvivalent bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den kompetente myndighed, som er ansvarlig for gennemførelse af supplerende tilsyn efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelsen i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af ækvivalente bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse

af supplerende tilsyn efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringsservicesektoren beslutte kun at anvende bestemmelsen i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

3. Den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udøvelse af supplerende tilsyn informerer Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**), (EIOPA), om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (***), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

4) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 2 indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab.«

5) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i to eller flere medlemsstater, har det samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab som moderselskab, kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater aftale, hvem af dem der skal udøve det supplerende tilsyn.«

6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber og tredjelandsgenforsikringsselskaber

1. For så vidt angår artikel 2, stk. 2, kræver medlemsstaterne anvendelse af den supplerende tilsynsmetode i overensstemmelse med bilag II. Alle tilknyttede selskaber under forsikringsholdingselskabet, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab medtages i beregningen.

2. Hvis de kompetente myndigheder på grundlag af beregningen i henhold til stk. 1 skønner, at solvenssituationen for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der er et datterselskab under forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet, er kritisk eller i fare for at blive det, træffer de passende foranstaltninger over for dette forsikringsselskab eller genforsikringsselskab.»

7) Bilag I og II ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/87/EF

I direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF (*), artikel 5 i direktiv 2004/39/EF (**), artikel 3 i direktiv 2005/68/EF (***), artikel 6 i direktiv 2006/48/EF (****), artikel 5 i direktiv 2009/65/EF (*****), artikel 14 i direktiv 2009/138/EF (*****) eller artikel 6-11 i direktiv 2011/61/EU (*****), og som er en del af et finansielt konglomerat.

Dette direktiv ændrer også de relevante sektorregler for de enheder, der reguleres ved disse direktiver.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF
- 2) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 1, 2 eller 3, i direktiv 2009/138/EF

3) »investeringselskab«: et investeringselskab som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, herunder de i artikel 3, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskaber og kreditinstitutters kapitalgrundlag (*****) omhandlede virksomheder, eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

4) »reguleret enhed«: et kreditinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab, et investeringselskab, et aktivforvaltningsselskab eller en forvalter af den alternative investeringsfond

5) »aktivforvaltningsselskab«: et forvaltningsselskab som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

5a) »forvalter af den alternative investeringsfond«: en forvalter af alternative investeringsfonde som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), litra l) og litra ab), i direktiv 2011/61/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

6) »genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 4, 5 eller 6, i direktiv 2009/138/EF eller en SPV som omhandlet i artikel 13, nr. 26), i direktiv 2009/138/EF

7) »sektorregler«: EU-lovgivningen vedrørende forsigtighedstilsyn med regulerede enheder, navnlig direktiv 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/138/EF

8) »finanssektor«: en sektor bestående af en eller flere af følgende enheder:

- a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed som omhandlet i artikel 4, nr. 1), 5) eller 21), i direktiv 2006/48/EF (herefter »banksektoren«)
- b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 13, nr. 1), 2), 4) eller 5), eller i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF (herefter »forsikringssektoren«)

- c) et investeringsselskab som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF (herefter »investeringsservicesektoren«)
- 9) »moderselskab«: et moderselskab som omhandlet i artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber (*****) eller ethvert selskab, der efter de kompetente myndigheders vurdering reelt udøver en bestemmende indflydelse på et andet selskab
- 10) »datterselskab«: et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller ethvert selskab, på hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse eller ethvert datterselskab af et sådant datterselskab
- 11) »kapitalinteresse«: kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer (*****) eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af et selskabs stemmerettigheder eller kapital
- 12) »koncern«: en gruppe selskaber, som består af et moderselskab, dets datterselskaber og de enheder, som moderselskabet eller dets datterselskaber har kapitalinteresser i, eller selskaber, der har en indbyrdes forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, herunder enhver subkoncern heraf
- 12a) »kontrol«: et forhold mellem et moderselskab og et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller et lignende forhold mellem en fysisk eller juridisk person og et selskab
- 13) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem kontrol eller kapitalinteresser eller en situation, hvorved to eller flere fysiske eller juridiske personer er permanent knyttet til samme person gennem kontrol
- 14) »finansielt konglomerat«: en koncern eller subkoncern, der ledes af en reguleret enhed eller hvori mindst ét af datterselskaberne i den koncern eller subkoncern er en reguleret enhed, og som opfylder følgende betingelser:
- a) ledes koncernen eller en subkoncern af en reguleret enhed:
- i) nævnte enhed er et moderselskab for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor gennem et tilhørsforhold som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
- iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, eller
- b) ledes koncernen eller subkoncernen ikke af en reguleret enhed
- i) koncernens eller subkoncernens aktiviteter finder hovedsagelig sted i den finansielle sektor som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1
- ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
- iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 2 eller 3
- 15) »blandet finansielt holdingselskab«: et moderselskab, som ikke er en reguleret enhed, og som sammen med sine datterselskaber, hvoraf mindst et er en reguleret enhed med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
- 16) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller andre bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, investeringsselskaber, aktivforvaltningsselskaber eller forvaltere af alternative investeringsfonde, individuelt eller på koncernplan

- 17) »relevante kompetente myndigheder«:
- a) medlemsstaternes kompetente myndigheder med ansvar for det sektorielle koncerntilsyn med enhver reguleret enhed i et finansielt konglomerat, særlig det endelige moderselskab i en sektor
 - b) koordinatoren, der udpeges i henhold til artikel 10, hvis denne er forskellig fra de myndigheder, der er nævnt under litra a)
 - c) andre berørte kompetente myndigheder, hvis det skønnes relevant af de myndigheder, der er nævnt under litra a) og b)
- 18) »koncerninterne transaktioner«: alle transaktioner, hvorigennem regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber inden for samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne inden for den pågældende koncern gennem snævre forbindelser, med henblik på opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ikke-kontraktlig og mod eller uden vederlag
- 19) »risikokonzentration«: alle eksponeringer med tabsmuligheder, der bæres af regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat, og som er store nok til at true disse enheders solvens eller finansielle situation i almindelighed, uanset om disse eksponeringer er forårsaget af modpartsrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisici, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.

Indtil ikrafttrædelsen af regulerende tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1, litra b), skal vurderingen omtalt i nr. 17), litra c), i særdeleshed tage hensyn til, hvor store markedsandele de regulerede enheder i andre medlemsstater har i det finansielle konglomerat, navnlig hvis de overstiger 5 %, og til betydningen af regulerede enheder etableret i en anden medlemsstat i det finansielle konglomerat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EUT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

(*****) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(*****) EUT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

(*****) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Med henblik på at bestemme, om en gruppes aktiviteter hovedsagelig finder sted i den finansielle sektor, jf. artikel 2, nr. 14), litra b), nr. i), skal balancesummen for gruppens regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor udgøre mere end 40 % af balancesummen for gruppen som helhed.

2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller nr. 14), litra b), nr. iii), skal det for hver finansielle sektor gælde, at gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for denne finansielle sektor og balancesummen for gruppens enheder i den finansielle sektor og forholdet mellem solvenskravene til den samme finansielle sektor og de samlede solvenskrav til gruppens enheder i den finansielle sektor overstiger 10 %.

Med henblik på dette direktiv er den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det mindste gennemsnit og den vigtigste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det højeste gennemsnit. Med henblik på beregningen af gennemsnittet og målingen for de mindste og vigtigste finansielle sektorer behandles banksektoren og investeringsservice-sektoren sammen.

Aktivforvaltningsselskaber føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen; hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

Forvaltere af alternative investeringsfonde føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen. Hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

3. Tværsektorielle aktiviteter anses også for at være væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), hvis balancesummen for den mindste finansielle sektor i koncernen er på mere end 6 mia. EUR.

Hvis koncernen ikke når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.

3a. Hvis koncernen når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, men den mindste sektor ikke overstiger 6 mia. EUR, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) ikke at medtage en enhed ved beregningen af de procentvise andele i de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde, medmindre enheden er flyttet fra en medlemsstat til tredjelandet, og der foreligger bevis for, at enheden skiftede placering med henblik på at undgå regulering«.

ii) Følgende litra indsættes:

»c) at udelukke en eller flere kapitalinteresser i en mindre sektor, hvis sådanne kapitalinteresser er afgørende for identifikation som finansielt konglomerat og samlet set er ubetydelige i forhold til formålene med det supplerende tilsyn.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de relevante kompetente myndigheder i særlige tilfælde og efter indbyrdes aftale i stedet for det kriterium, der er baseret på balancesummen, anvende et eller flere af

følgende parametre eller tilføje et eller flere af disse parametre, hvis de er af den opfattelse, at disse parametre er af særlig relevans med henblik på supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv: indkomststruktur, ikke balanceførte aktiviteter, samlede aktiver under forvaltning.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»8. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*) (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**) (EIOPA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (***) (ESMA) (samlet benævnt »ESA'erne«), udsteder gennem ESA'ernes fælles udvalg (Det Fælles Udvalg) fælles retningslinjer med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af stk. 2, 3, 3a, 4 og 5 i denne artikel.

9. De kompetente myndigheder revurderer årligt undtagelserne for anvendelse af supplerende tilsyn, idet de gennemfører en revision af de i denne artikel fastsatte kvantitative indikatorer og de risikovurderinger, som anvendes på finansielle koncerner.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik herpå

— skal de kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder i gruppen tilladelse, have et tæt samarbejde

— skal en kompetent myndighed, hvis den mener, at en reguleret enhed, som den selv har meddelt tilladelse, indgår i en gruppe, der eventuelt kunne være et finansielt konglomerat, og som ikke allerede er identificeret i henhold til dette direktiv, meddele sin opfattelse til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Det Fælles Udvalg.«

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Koordinatorer underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, samt Det Fælles Udvalg«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Det Fælles Udvalg offentliggør listen over de i artikel 2, nr. 14), definerede finansielle konglomerater på sit websted og holder listen opdateret. Disse oplysninger skal være tilgængelige via et hyperlink på alle ESA'ens websteder.

Navnet på hver reguleret enhed som omhandlet i artikel 1, der er en del af et finansielt konglomerat, skal opføres på en liste, som Det Fælles Udvalg offentliggør på sit websted og holder opdateret.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

»b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der har hovedsæde i et tredjeland, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 18.«

c) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»For at føre et sådant supplerende tilsyn skal mindst én af enhederne være en reguleret enhed som nævnt i artikel 1, og betingelserne i artikel 2, nr. 14), litra a), nr. ii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. ii), og artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), skal være opfyldt. De relevante kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.«

5) Artikel 6, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i stk. 2, første afsnit, falder følgende enheder inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn i overensstemmelse med bilag I:

- a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed
- b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab
- c) et investeringsselskab
- d) et blandet finansielt holdingselskab.

4. Ved beregningen af det supplerende kapitalkrav for et finansielt konglomerat under anvendelse af metode 1 (regnskabskonsolidering) som omhandlet i bilag I til dette direktiv beregnes egenkapitalen og solvenskravene for koncernens enheder under anvendelse af de tilsvarende sektorregler på konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 133 og 134 i direktiv 2006/48/EF og artikel 221 i direktiv 2009/138/EF.

Ved anvendelse af metode 2 (fradrag og sammenlægning) som omhandlet i bilag I tages der ved beregningen højde for den forholdsmæssige andel af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af koncernens enheder.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser, eller vedtage andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår alle former for risikokonzentration i konglomeratet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis, hvad angår anvendelsen af det supplerende tilsyn med risikokonzentration som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlapning, skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF og artikel 244 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller kvalitative krav, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser eller kvalitative krav, eller træffe andre tilsynsforanstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår et finansielt konglomerats regulerede enheders transaktioner inden for et finansielt konglomerat.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med koncerninterne transaktioner som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlapning skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 245 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 5, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle de data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan regelmæssigt forsyner deres kompetente myndigheder med detaljer om koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder og væsentlige filialer.

Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. De kompetente myndigheder bringer anvendelsen af det supplerende tilsyn med de interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel i overensstemmelse med tilsynsproceduren som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Til dette formål udsteder ESA'erne fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel og om overensstemmelsen med tilsynsprocedurene som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af denne artikel på det

finansielle konglomerats kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9b

Stresstest

1. Medlemsstaterne kan kræve, at koordinatoren sikrer passende og regelmæssige stresstest af finansielle konglomerater. De kræver, at de relevante kompetente myndigheder samarbejder fuldt ud med koordinatoren.

2. Med hensyn til unionsdækkende stresstest, kan ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg og i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*), i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 udvikle parametre for stresstest af finansielle konglomerater, der indfanger de særlige risici forbundet med disse. Koordinatoren meddeler resultaterne af stresstestene til Det Fælles Udvalg.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.«

10) I artikel 10, stk. 2, litra b), foretages følgende ændringer:

a) Nr. ii), første afsnit, affattes således:

»ii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i denne medlemsstat.«

b) Nr. iii) affattes således:

»iii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -opgaver i henhold til unionslovgivningen, påvirker det forhold, at der er en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, ikke de kompetente myndigheders opgaver og ansvar efter sektorreglerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Det nødvendige samarbejde i henhold til denne afdeling og udførelsen af de opgaver, der er anført i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel og artikel 12, samt, under iagttagelse af de relevante fortrolighedskrav og forenelighed med EU-lovgivningen, passende koordinering og samarbejde med relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande, varetages af de kollegier, der nedsættes i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF eller artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.

De i stk. 1, andet afsnit, nævnte koordineringsordninger skal være afspejlet særskilt i de skriftlige koordineringsordninger, jf. artikel 131 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Koordinatoren tager som formand for et kollegium nedsat i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF og artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF stilling til, hvilke andre kompetente myndigheder der skal deltage i kollegiets møder eller øvrige aktiviteter.«

12) Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a), affattes således:

»a) identifikation af koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører konglomeratet, eller af personer, der besidder en kvalificeret deltagelse på det endelige moderselskabsniveau, samt af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen.«

13) I artikel 12a indsættes følgende stykke:

»3. Koordinatorerne forsyner Det Fælles Udvalg med oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a). Det Fælles Udvalg forsyner de kompetente myndigheder med oplysninger vedrørende finansielle konglomeraters juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12b

Fælles retningslinjer

1. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer for, hvorledes den kompetente myndighed skal udføre risikobaserede vurderinger af finansielle konglomerater. Sådanne retningslinjer skal navnlig sikre, at risikobaserede vurderinger omfatter passende værktøjer til at vurdere de koncernrisici, som de finansielle konglomerater er udsat for.

2. ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer med henblik på at udvikle tilsynspraksis for supplerende tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber for på passende vis at komplementere det i direktiv 98/78/EF og direktiv 2009/138/EF fastsatte koncerntilsyn eller, om fornødent, det i direktiv 2006/48/EF fastsatte konsoliderede tilsyn. Disse retningslinjer skal gøre det muligt at inddrage alle relevante risici i tilsynet, samtidig med at eventuelle overlapninger undgås.«

15) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Moderselskaber i et tredjeland«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder, der sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Disse metoder bør accepteres af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedsæde i Unionen, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som ledes af dette holdingselskab. De kompetente myndigheder sørger for, at disse metoder når målet om supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv, og meddeler de øvrige involverede kompetente myndigheder og Kommissionen herom.«

16) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Samarbejde med kompetente tredjelandsmyndigheder

Artikel 39, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/48/EF, artikel 10a i direktiv 98/78/EF og artikel 264 i direktiv 2009/138/EF anvendes mutatis mutandis ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelande vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.«

17) Overskriften på kapitel III affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSES-FORANSTALTNINGER«.

18) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Beføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21c vedrørende de tekniske tilpasninger af dette direktiv, der skal foretages på følgende områder:

- a) en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv
- b) tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i dette direktiv i overensstemmelse med senere unionsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- c) en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne.

Disse foranstaltninger omfatter ikke genstanden for de beføjelser, der delegeres til og tillægges Kommissionen for så vidt angår de i artikel 21a opførte punkter.»

19) Artikel 21, stk. 2, 3 og 5, udgår.

20) I artikel 21a foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, første afsnit, indsættes følgende litra:

»d) artikel 6, stk. 2, for at sikre et ensartet format (med instruktioner), fastlægge hyppigheden og om fornødent datoerne for indberetning.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. For at sikre konsekvent anvendelse af artikel 2, 7 og 8 og bilag II udarbejder ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg udkast til lovgivningsmæssige tekniske standarder til at etablere en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner og for at koordinere de i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II vedtagne bestemmelser.

Det Fælles Udvalg forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Senest to år efter vedtagelse af enhver gennemførelsesmæssig teknisk standard i overensstemmelse med stk. 2, litra a), bør medlemsstaterne kræve et ensartet format, fastlægge hyppigheden og datoerne for indberetningerne for så vidt angår de i denne artikel omhandlede beregninger.«

21) I kapitel III indsættes følgende artikler:

»Artikel 21b

Fælles retningslinjer

ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer som omhandlet i artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, artikel 12b og artikel 21, stk. 4, i overensstemmelse med proceduren i artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21c

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 9. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»

22) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at porteføljeadministrationsselskaber indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe
- b) hvis gruppen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, og
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.«

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 30a

Forvaltere af alternative investeringsfonde

1. Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at forvaltere af alternative investeringsfonde indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringskoncern
- b) hvis koncernen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, samt
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne fastsætte eller give deres kompetente myndigheder beføjelse til at træffe afgørelse om, efter hvilke sektorregler (banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservice-sektoren) forvaltere af alternative investeringsfonde skal indgå i det konsoliderede eller supplerende tilsyn, nævnt i stk. 1, litra a), ovenfor. Ved anvendelse af dette stykke anvendes de relevante sektorregler om, i hvilken form og udstrækning finansieringsinstitutter skal indgå mutatis mutandis på forvaltere af alternative investeringsfonde. I forbindelse med det i stk. 1, litra b), omhandlede supplerende tilsyn behandles forvaltere af alternative investeringsfonde som henhørende under den sektor, som de i henhold til stk. 1, litra a), er en del af.

Indgår forvaltere af alternative investeringsfonde i et finansielt konglomerat, skal henvisninger til regulerede enheder og kompetente og relevante kompetente myndigheder ved anvendelse af dette direktiv derfor forstås som

omfattende henholdsvis forvalterne af alternative investeringsfonde og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde. Dette gælder mutatis mutandis, for så vidt angår de koncerner, som henvist til i stk. 1, litra a).«

24) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Ændringer til direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Artikel 39 og artikel 124-143 finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og på blandede holdingselskaber, der har deres hovedsæde i Unionen.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 14) til 17) affattes således:

»14) »moderkreditinstitut i en medlemsstat«: et kreditinstitut, der som datterselskab har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut, og som ikke selv er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

15) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

15a) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

16) »moderkreditinstitut i EU«: et moderkreditinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

17) »finansielt moderholdingselskab i EU«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

17a) »finansielt moderholdingselskab i EU«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat«.

b) Følgende punkt indsættes:

»19a) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF«.

c) Nr. 48) affattes således:

»48) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU«.

3) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Enhver tilladelse meddeles EBA. Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse, som EBA offentliggør og løbende opdaterer på sit websted. Den kompetente tilsynsmyndighed med ansvar for det konsoliderede tilsyn forsyner de pågældende kompetente myndigheder og EBA med alle oplysninger om bankkoncernen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, navnlig med hensyn til koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

4) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab har sit hovedsæde i Unionen.«

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Unionen beliggende kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har et datterselskab, som er et i et

tredjeland etableret kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut«.

5) Artikel 69, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at det er omfattet af samme tilsyn som det, der finder anvendelse over for kreditinstitutter og navnlig af de i artikel 71, stk. 1, fastsatte standarder.«

6) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 68-70 skal kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Når et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab kontrollerer mere end ét kreditinstitut i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det kreditinstitut, der i overensstemmelse med artikel 125 og 126 er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag.«

7) Artikel 72, stk. 2, affattes således:

»2. Kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal opfylde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU skal offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, punkt 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 72a

1. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter konsultation af de øvrige kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber beslutte kun at anvende den relevante bestemmelse i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter overenskomst med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren beslutte kun at anvende den direktivbestemmelse, som relaterer til den mest betydningsfulde finansielle sektor som defineret i direktiv 2002/87/EF, artikel 3, stk. 2, på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal informere EBA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (*) (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til denne artikels stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (**) (ESMA), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

9) Artikel 73, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutter, der er datterselskaber, anvender de krav, der er fastsat i artikel 75, 120 og 123 og afdeling 5 i dette direktiv på et delkonsolideret grundlag, hvis disse kreditinstitutter eller deres moderselskab, når dette moderselskab er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab etableret i et tredjeland eller har kapitalinteresser i et sådant selskab.«

10) Artikel 80, stk. 7, litra a), affattes således:

»a) modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav«.

11) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Benytter et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber IRB-metoden ensartet, kan de kompetente myndigheder tillade, at minimumskravene i del 4 i bilag VII skal opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis IRB-metoden agtes benyttet af moderkreditinstituttet i EU og dets datterselskaber eller af det finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132.«

12) Artikel 89, stk. 1, litra e), affattes således:

»e) et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav, eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som anført i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og engagementer mellem kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i artikel 80, stk. 8.«

13) Artikel 105, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Når en metode med avanceret måling agtes benyttet af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller af datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132. Anvendelsen af denne bestemmelse skal omfatte de elementer, der er anført i del 3 i bilag X.

4. Når et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU benytter en ensartet metode med avanceret måling, kan de kompetente myndigheder tillade, at kvalifikationskriterierne i del 3 i bilag X opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

14) Artikel 122a, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation i det tilknyttede moderkreditinstitut i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.«

15) Artikel 125, stk. 2, affattes således:

»2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 6 nævnte tilladelse.«

16) Artikel 126 affattes således:

»Artikel 126

1. Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har det samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme finansielle moderholdingselskab i EU eller det samme blandede finansielle moderholdingselskab i EU som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har mere end ét finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i forskellige medlemsstater som moderselskaber, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Når mere end ét kreditinstitut, der er godkendt i EU, har det samme finansielle holdingselskab eller det samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse kreditinstitutter er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, udøves

det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der godkendte kreditinstituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det kreditinstitut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU.

3. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at benytte kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at benytte dem under hensyntagen til kreditinstitutterne og det relative omfang af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. Inden de kompetente myndigheder træffer deres afgørelse om en sådan fravigelse, giver de moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU, det blandede finansielle moderholdingselskab i EU eller kreditinstituttet med den største samlede balancesum alt efter, hvad der er det relevante, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

4. De kompetente myndigheder skal underrette Kommissionen og EBA om enhver fravigelse efter stk. 3.«

17) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 135, indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 137 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.«

18) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

»1. Ud over de forpligtelser, der er fastlagt i henhold til dette direktivs bestemmelser, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter, der er kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, udføre følgende opgaver:«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105, samt i bilag III, del 6, omhandlede tilladelser, der indgives af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder under fuld gensidig konsultation arbejde sammen om at beslutte, om den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsætte eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag.«

ii) Femte afsnit affattes således:

»Beslutningen om anvendelse af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til forordningens artikel 19, stk. 3, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

iii) Niende afsnit affattes således:

»Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt niveau mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.«

19) Artikel 131a, stk. 2, sjette afsnit, affattes således:

»Følgende kan deltage i kollegier af tilsynsførende:

a) de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU

b) de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret

c) centralbanker, hvor det er relevant, og

d) tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i artikel 44 til 52, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.«

20) I artikel 132, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Femte afsnit affattes således:

»Navnlig skal kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, give de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber, alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.«

b) Sjette afsnit, litra a), affattes således:

- »a) identifikation af koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører koncernen eller dens moderselskaber i overensstemmelse med artikel 12 stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, samt identifikation af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen«

21) Artikel 135 affattes således:

»Artikel 135

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der i praksis leder det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

22) Artikel 139, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.«

23) Artikel 140 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«

24) Artikel 141 og 142 affattes således:

»Artikel 141

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk servicevirksomhed, et blandet holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et af de i artikel 137 eller i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, skal de anmode de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager denne.

Artikel 142

Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 124-141 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at disse sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab ikke befinder sig i den samme medlemsstat som dets vedtægtsmæssige hjemsted.«

25) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i et tredjeland, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 125 og 126, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i dette direktiv.

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis stk. 3 fandt anvendelse, efter anmodning fra moderselskabet eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.«

b) Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har sit hovedsæde i Unionen, og kan anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede stil-
ling.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 146a

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne på bankkoncernniveau årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

27) Bilag X ændres i overensstemmelse med bilag III til nærværende direktiv.

Artikel 4

Ændringer til direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 212, stk. 1, litra f) og g), affattes således:

»f) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og når mindst et af disse datterselskaber er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

g) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og som omfatter mindst ét datterselskab, der er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

h) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 213, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Medlemsstaterne påser, at der udøves koncerntilsyn med følgende:

a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 218-258

b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 218-258

c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde uden for Unionen, eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 260-263

d) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 265.

3. I de anvendelsestilfælde, der er anført i stk. 2, litra a) og b), hvor det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller det forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, enten er et tilknyttet selskab under eller selv er en tilsynspligtig enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244 i dette direktiv eller af tilsyn med koncerntil interne transaktioner som omhandlet i artikel 245 i dette direktiv eller beslutte ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.

4. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelserne i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

5. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den koncerntilsynsførende efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringssektoren beslutte kun at anvende bestemmelserne i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

6. Den koncerntilsynsførende skal informere Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**), (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 4 og 5. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010 (***), (ESMA) udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

3) Artikel 214, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer på ingen måde, at tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab, jf. dog artikel 257 med hensyn til forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber.«

4) Artikel 215, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), selv er et datterselskab under et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet forsikringsholdingselskab eller et andet blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, finder artikel 218 til 258 kun anvendelse på det endelige moderforsikringsselskab eller -genforsikringsselskab, -forsikringsholdingselskab eller det endelige blandede finansielle moderholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen.

2. Når det i stk. 1 omhandlede endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, er et datterselskab under et selskab,

der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det endelige moderselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244, tilsyn med koncerntil interne transaktioner som omhandlet i artikel 245 eller ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.«

5) Artikel 216, stk. 1, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), ikke har sit hovedsæde i samme medlemsstat som det endelige moderselskab på unionsniveau som omhandlet i artikel 215, kan medlemsstaterne tillade deres tilsynsmyndigheder at beslutte, efter konsultation af den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på unionsniveau, at udøve koncerntilsyn med det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab på nationalt niveau.«

6) Artikel 219 affattes således:

»Artikel 219

Beregningshyppighed

1. Den koncerntilsynsførende sikrer, at beregningerne som omhandlet i artikel 218, stk. 2 og 3, foretages mindst én gang årligt, af det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet eller af det blandede finansielle holdingselskab.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller, når konsernens moderselskab ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det selskab i koncernen, der udpeges af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, fremlægger de relevante oplysninger for og resultaterne af beregningen for den koncerntilsynsførende.

2. Forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab udøver løbende tilsyn med koncernens solvenskapitelkrav. Såfremt koncernens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for det senest rapporterede solvenskapitelkrav, genberegnes koncernens solvenskapitelkrav omgående, hvorefter det rapporteres til den koncerntilsynsførende.

Når der er tegn på, at koncernens risikoprofil har ændret sig væsentligt siden den dato, hvor solvenskapitalkravet sidst blev rapporteret, kan den koncerntilsynsførende kræve en ny beregning af solvenskapitalkravet.»

7) Artikel 226 affattes således:

»Artikel 226

Mellemliggende forsikringsholdingselskaber

1. Ved beregningen af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab, tages der hensyn til dette forsikringsholdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs situation.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskab som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkrav og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.

2. Når et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller et mellemliggende blandet finansielt holdingselskab besidder efterstillet gæld eller anden anerkendt egenkapital, der er begrænset i overensstemmelse med artikel 98, godkendes det som anerkendt egenkapital op til de i artikel 98 fastsatte grænseværdier, for koncernens samlede anerkendte egenkapital i forhold til koncernens solvenskapitalkrav.

Enhver anerkendt egenkapital, som besiddes af et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandet finansielt holdingselskab, og som kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 90, hvis den besiddes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan kun medtages i beregningen af koncernsolvensen, hvis den er blevet behørigt godkendt af den koncerntilsynsførende.»

8) Artikel 231, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i fællesskab ansøger om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber på basis af en intern model, samarbejder de kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at beslutte, hvorvidt der kan gives tilladelse, og fastsætte eventuelle betingelser og vilkår for en sådan tilladelse.«

9) Artikel 233, stk. 5, affattes således:

»5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber, eller når de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab ansøger om tilladelse til at beregne solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber på basis af en intern model.«

10) Overskriften til afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 5, affattes således:

»Tilsyn med koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab«.

11) Artikel 235 affattes således:

»Artikel 235

Koncernsolvens for et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

1. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, sikrer den koncerntilsynsførende, at koncernsolvensen beregnes for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, til artikel 233.

2. Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkravet og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.«

12) Artikel 243 affattes således:

»Artikel 243

Datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab

Artikel 236-242 finder tilsvarende anvendelse på forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab.«

13) Artikel 244, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig risikokonzentration på koncernniveau, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med de i første afsnit nævnte risikokonzentrationer.«

14) Artikel 245, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig koncernintern transaktion mellem forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncernen, herunder dem, der er gennemført med en fysisk person med tætte forbindelser til et selskab inden for koncernen, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

Medlemsstaterne stiller desuden krav om, at meget væsentlige koncerninterne transaktioner rapporteres så hurtigt som praktisk muligt.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab,

der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med koncerninterne transaktioner.«

15) Artikel 246, stk. 4, første, andet og tredje afsnit, affattes således:

»4. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at foretage vurderingen som omhandlet i artikel 45 på koncernniveau. Den koncerntilsynsførende udøver tilsynsmæssig kontrol med vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau i overensstemmelse med kapitel III.

Såfremt solvenssituationen for koncernen beregnes i overensstemmelse med metode 1 som omhandlet i artikel 230, forelægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab den koncerntilsynsførende oplysninger, der gør det muligt at forstå forskellen mellem summen af solvenskapitalkravene for alle koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber og koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at foretage enhver vurdering i henhold til artikel 45 på koncernniveau og for ethvert datterselskab i koncernen på samme tid samt udarbejde et enkelt dokument indeholdende alle vurderinger.«

16) Artikel 247, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) når moderselskabet i koncernen ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab af følgende tilsynsmyndighed:

i) når moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab: af den tilsynsmyndighed, der har godkendt dette forsikrings- eller genforsikringsselskab

ii) når mere end ét forsikrings- eller genforsikrings-selskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og når et af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat

iii) når koncernens moderselskab er mere end ét forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i forskellige medlemsstater, og når der forefindes et forsikrings- eller genforsikringsselskab i hver af disse medlemsstater, af tilsynsmyndigheden for forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum

iv) når mere end ét forsikrings- eller genforsikrings-selskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat, eller

v) når koncernen ikke har noget moderselskab eller i alle andre tilfælde der ikke er omhandlet i nr. i) til iv), af den tilsynsmyndighed, der har godkendt forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum.«

17) I artikel 249, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Den koncerntilsynsførende forelægger den pågældende tilsynsmyndighed og EIOPA, oplysninger om koncernen i overensstemmelse med artikel 19, artikel 51, stk. 1, og artikel 254, stk. 2, navnlig med hensyn til gruppens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

18) Artikel 256, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvensen og den finansielle situation på koncernniveau. Artikel 51 og 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt

holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at fremlægge en enkelt rapport om dets solvens og finansielle situation, der omfatter følgende:

a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1

b) oplysninger for ethvert datterselskab i koncernen, der skal være individuelt identificerbare og som skal offentliggøres i henhold til artikel 51, 53, 54 og 55.

Inden godkendelsen gives i overensstemmelse med første afsnit, konsulterer den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.«

19) Artikel 257 affattes således:

»Artikel 257

Forsikringsholdingselskabers eller blandede finansielle holdingselskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

Medlemsstaterne foreskriver, at alle personer, der i praksis driver forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, skal opfylde de krav til egnethed og haderlighed, der kræves for at udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.«

20) Artikel 258, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene som omhandlet i artikel 218-246, eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for forsikrings- eller genforsikringsselskabernes finansielle situation, skal de nedenstående vedtage passende foranstaltninger for at genoprette situationen hurtigst muligt:

a) den koncerntilsynsførende for så vidt angår forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab

b) tilsynsmyndighederne for så vidt angår forsikrings- eller genforsikringsselskaberne.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra a), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra b), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, som deres tilsynsmyndigheder kan træffe for så vidt angår forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog stk. 2.

De kompetente tilsynsmyndigheder, herunder den koncerntilsynsførende, samordner om nødvendigt deres foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne iværksætter eller vedtager, uden at dette i øvrigt tilsidesætter deres strafferetlige bestemmelser, sanktioner eller andre foranstaltninger mod forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller mod de personer, som i praksis driver disse selskaber. Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandedt finansielt holdingselskabs centrale administration eller hovedsæde ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde.»

21) Artikel 262 affattes således:

»Artikel 262

Moderselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland: manglende ækvivalens

1. Når kontrollen foretaget i overensstemmelse med artikel 260 viser, at der ikke forefindes ækvivalent tilsyn, anvender medlemsstaterne enten artikel 218 til 258 analogt over for forsikrings- og genforsikringsselskaberne, dog undtagen artikel 236 til 243, eller en af metoderne i denne artikels stk. 2.

De generelle principper og metoder i artikel 218 til 258 finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber.

Udelukkende med henblik på beregning af koncernsolvensen behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af samme regler som i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår anerkendt egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet og et af følgende:

a) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 226, når det drejer sig om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

b) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 227, når det drejer sig om et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.

2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaberne i en koncern. Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Tilsynsmyndighederne kan især kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og anvende dette afsnit på forsikrings- og genforsikringsselskaber i den koncern, som har dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab.

De valgte metoder skal gøre det muligt at nå målsætningerne med hensyn til koncerntilsyn som defineret i dette afsnit og skal meddeles til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og Kommissionen.»

22) Artikel 263, stk. 1 og 2, affattes således:

»Når moderselskabet som omhandlet i artikel 260 selv er et datterselskab under et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i et tredjeland, eller under et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, anvender medlemsstaterne udelukkende kontrollen som omhandlet i artikel 260 over for det endelige moderselskab, der er et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.

Tilsynsmyndighederne kan imidlertid i mangel af ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260 foretage en ny kontrol på et lavere niveau, når der forefindes et moderselskab for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, uanset om det drejer sig om et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.»

Artikel 5**Gennemgang**

Kommissionen fortager en fuldstændig gennemgang af direktiv 2002/87/EF, herunder af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Kommissionen fremsender efter denne gennemgang en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2012, som navnlig skal omhandle nævnte direktivs anvendelsesområde, herunder hvorvidt det er nødvendigt at udvide dette gennem en revidering af artikel 3, og anvendelsen af nævnte direktiv på ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er. Rapporten skal ligeledes omhandle kriterierne for identifikation af et finansielt konglomerat ejet af større ikke-finansielle koncerner, hvis samlede aktiviteter inden for bank-, forsikrings- og investeringssektoren er væsentlige og relevante.

Kommissionen vurderer endvidere, om ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg bør udstede retningslinjer for vurderingen af disse væsentlige og relevante aktiviteter.

Rapporten skal i denne forbindelse ligeledes tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhörighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare, og som er identificeret i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Denne rapport skal desuden tage muligheden for at indføre obligatoriske stresstest op til fornyet behandling. Rapporten skal om nødvendigt være ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 6**Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, 2 og 3 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

3. Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne senest den 22. juli 2013 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 23), i dette direktiv, samt artikel 2, nr. 1), og artikel 2, nr. 2), litra a), i dette direktiv, i det omfang disse bestemmelser ændrer artikel 1, artikel 2, nr. 4), 5a) og 16), og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, for så vidt som disse bestemmelser vedrører forvaltere af alternative investeringsfonde. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

4. De i denne artikel omhandlede foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7**Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8**Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

BILAG I

I bilag I og II til direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

A. I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I punkt 2.1:

a) Fjerde afsnit, andet led, affattes således:

»— når selskabet er et tilknyttet selskab under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat som forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, og der ved beregningen tages hensyn til dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab og det tilknyttede forsikringsselskab eller tilknyttede genforsikringsselskab.«

b) Femte afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at beregne den korregerende solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, når selskabet er et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under et andet forsikringsselskab, under et andet genforsikringsselskab eller under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat, og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder er blevet enige om at overlade det til den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat at føre supplerende tilsyn.«

2) Punkt 2.2 affattes således:

»2.2. Mellemliggende forsikringsholdingselskaber og mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber

Ved beregningen af den korregerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringsselskab, i et tilknyttet genforsikringsselskab, i et tredjelandsforsikringsselskab eller i et tredjelandsgenforsikringsselskab, tages der hensyn til det mellemliggende forsikringsholdingselskabs eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskabs situation. Udelukkende med henblik på denne beregning, som udføres i overensstemmelse med de generelle principper og metoder, der er beskrevet i dette bilag, behandles dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder et solvenskrav på nul og som var det underlagt de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikel 27 i direktiv 2002/83/EF eller i artikel 36 i direktiv 2005/68/EF for så vidt angår de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

B. Bilag II ændres som følger:

1) Overskriften affattes således:

»SUPPLERENDE TILSYN MED FORSIKRINGSSSELSKABER OG GENFORSIKRINGSSSELSKABER, DER ER DATTERSSELSKABER AF ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAB, ET BLANDET FINANSIELT HOLDINGSELSKAB, ET TREDJELANDSFORSIKRINGSSSELSKAB ELLER ET TREDJELANDSGENFORSIKRINGSSSELSKAB.«

2) Punkt 1, første afsnit, affattes således:

»1. Er der tale om to eller flere af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, og som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder sikre, at den i dette bilag beskrevne metode anvendes på en sammenhængende måde.«

3) Punkt 2, andet og tredje led og afsnittet efter det tredje led affattes således:

- »— hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i samme medlemsstat, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet er medtaget i beregningen i henhold til dette bilag for et af disse andre selskaber
- hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i andre medlemsstater, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og der er indgået en aftale i henhold til artikel 4, stk. 2, om, at en anden medlemsstats tilsynsmyndighed skal føre supplerende tilsyn i henhold til dette bilag.

Når forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsgenforsikringsselskaber besidder successive kapitalinteresser i forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet, kan medlemsstaterne nøjes med at foretage beregningerne i henhold til dette bilag for forsikringsselskabets eller genforsikringsselskabets øverste moderselskab, der er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab.«

4) Punkt 3 affattes således:

- »3. De kompetente myndigheder sikrer, at der for forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet foretages tilsvarende beregninger som dem, der er beskrevet i bilag I.

Det vil sige, at de generelle principper og metoder, der er beskrevet i bilag I, anvendes i forbindelse med forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder:

- et solvenskrav på nul, når der er tale om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- et solvenskrav, der fastsættes efter principperne i punkt 2.3 i bilag I, når der er tale om et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab
- de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF eller i artikel 18 i direktiv 79/267/EØF, med hensyn til de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

BILAG II

I afsnit II »Tekniske beregningsmetoder« i bilag I til direktiv 2002/87/EF erstattes metode 3 og 4 med følgende:

»Metode 3: »Kombinationsmetode«

De kompetente myndigheder kan tillade en kombination af metode 1 og 2.«

BILAG III

I afsnit 3 i bilag X til direktiv 2006/48/EF affattes artikel 3, punkt 30, således:

- »30. Når man har til hensigt at benytte en avanceret målemetode i et moderkreditinstitut, der er hjemmehørende i EU, og dets datterselskaber eller i datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, eller af et blandet finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, skal ansøgningen omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes ved fordeling af den operationelle risikokapital mellem koncernens forskellige selskaber.«
-